

Siox City ngày 26/7/97

Trong kinh Bả,
Tôi có một việc đang hết sức lo lắng.
Xin bà vui lòng giúp tôi một lời giúp giải thích.
hoặc có thể làm gì để giúp đỡ chúng tôi được.
Xin bà vui lòng giúp.

A. Xin trình bày hoàn cảnh của gia đình tôi để bà rõ:

- 1- Gia đình tôi tại Mỹ gồm có 3 người:
 - Tôi, Nguyễn Đức Thiệp, sinh 10/2/34 (63 tuổi)
 - Vợ tôi, Nguyễn Thị Hiền - 10/7/1933 (64 tuổi)
 - Con trai út, Nguyễn Đức Chiến - 7/1/1972 (25 tuổi)Và tôi bị bệnh tiểu đường và cao máu

2- Tháng 12/1979, tôi được G. em vợ tôi là được
tịch Mỹ bảo lãnh cho gia đình tôi đi Mỹ gồm cả
gia đình tôi có 9 người (2 vợ chồng và 7 người con)
lúc năm đó, 1979. Tôi lúc tiền nộp đũa xin
xuất cảnh đi Mỹ.

3- Sau mười năm (10 năm) chờ xuất cảnh,
tên 1989, gia đình tôi được công nhận Việt Nam
cấp 10, được đi Mỹ.

4- Tháng 6/1991, (12 năm), gia đình tôi
được tiếp xúc Phái đoàn Mỹ để cùng với
đội Phái đoàn cho biết theo luật mới 1989
thì con tôi, tên 21 tuổi không được đi!

5- Tháng 6/1992, gia đình tôi gồm có
2 vợ chồng và một người con út dưới 21 tuổi
được tên đình có tại Mỹ. Còn 6 người con
tên 21 tuổi bị kẹt lại Việt Nam.

6- Tháng 10/1992, tôi làm giấy bảo lãnh
lại 2 người con chưa có gia đình.

B. Sự khổ tâm của chúng tôi.
12 năm chờ đợi canh góa đình tôi phải
chịu niềm vắn dài khổ tâm của lòng son
dành cho những người chờ đợi canh.

Cả gia đình không thể đi làm công nhân,
cả em tôi không được vào đại học chỉ được
học môn nghề tổng bậc trung học mà thôi.

Nổi buồn mà niềm vui không bao giờ
có thể quên được là 7 đứa con của tôi
tổng lại bị tàn tật, chỉ xé chỗ xuất canh!
Chỉ cấp giấy bảo lãnh cho góa đình
tôi 1979 thì không có được tiền là em tôi
21 tuổi không được đi. Đến 1989 thì họ
bạn hành luật mới là em tôi 21 tuổi không
được diện tiếp hệ thì không được đi.

Theo sự công bằng của Pháp luật
thì chỉ áp dụng cho những ai nộp tiền xin xuất
canh từ 1989 về sau chứ đâu có hỏi họ
như vậy không nhỉ.

Chỉ có em vợ tôi bảo lãnh cho góa
đình tôi thì chỉ làm giấy cam kết với
Chính Phủ Mỹ là bảo lãnh cuộc sống cho góa
đình tôi có 3 năm. Sau đó theo luật
mỗi thì tăng lên 2 năm nữa là 5 năm.

Nay nghe tin đồn là diện bảo lãnh
thì phải sau 10 năm mới xin được trở
cấp. Một số tâm báo không được.

Tại sao lại cấp giấy bảo lãnh thì không
có được tiền đó.
Luật pháp gì mà quái gở vậy
bà nhỉ. Và như vậy thì làm sao gọi

là luật pháp nước. Theo nguyên tắc
về luật pháp thì luật nào cũng có, các
kẻ tử này làm hành luật này các họ
em không thuộc diện tước họ tên gì tước
không được. Và người bảo lãnh phải chịu
trách nhiệm lo đời sống cho người được
bảo lãnh là 10 năm. Chứ đâu có luật
nào hơi to.

Cho vào Mỹ hay không cho vào Mỹ
là quyền của chúng tôi và nhân dân Mỹ.
Nếu cho thì cho hạn hời, còn không cho thì
đứng cấp giấy cho người ta. Và để yên
gì thì họ cấp giấy bảo lãnh thì phải cho
người ta biết.

C. Sự lo lắng
Này tin đồn là diện bảo lãnh phải sau 10 năm
mới xin được tự cấp và phải có quốc tịch Mỹ
như vậy thì cuộc sống của chúng tôi giải quyết
ra sao? Bà nói:
Vào thì bỏ tuổi khi bắt chửi làm
sao thì được tịch được
Còn em vợ tôi người bảo lãnh cho
qua định thì nó cũng đi vào một.

D. Kết luận.
Chúng tôi đang đặt lên bà và tất cả Ban đại
diện cộng đồng người Việt tại Mỹ trình bày
về được hỏi và trả lời. Chúng tôi về những
tướng hợp oan ức này. Khi chi có riêng
qua định thì mà em, cả hàng ngàn qua định
chưa em bị oan ức từng từ.

Một lần nữa, kính chúc bà và Béu-
quyên luôn thể mạnh khỏe để giúp đỡ ông
bào.
Kính

Nguyễn Đức Thụy

Số cũ

Phone: